

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากวิทยาการประกอบกับและเทคโนโลยีต่าง ๆ ตลอดจนการติดต่อสื่อสารทำให้มีการเปลี่ยนแปลงและเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารมีความสำคัญในธุรกิจการงานมากขึ้น สภาพของสังคมกลายเป็นสังคมข่าวสาร (Information Society) เนื้อหาสาระทางวิชาการรวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันจะต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายกันได้ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 : 1) แม้จะมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการติดต่อสื่อสารหรือให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างแพร่หลายแต่ก็ไม่สามารถทดแทนการอ่านได้ ฉะนั้นมนุษย์เราจำเป็นจะต้องมีทักษะในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถอ่านได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายและสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ตลอดจนสามารถตีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องตรงประเด็น เพื่อแสวงหาความรู้ทั้งหลาย จนสามารถเข้าใจและติดตามการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้ทันเหตุการณ์ (วิลสัน สุนทร. ไรจน์. 2547 : 19 – 12) นอกจากนี้การอ่านยังมีความสำคัญตามมุมมองที่แตกต่างกัน คือ การอ่านเพื่อการแสวงหาความสุข การอ่านเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาสมอง การอ่านในมุมมองของพระพุทธศาสนา มองการอ่านในแง่จิตวิทยา และการอ่านเพื่อการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2549 : 25 – 27)

การพัฒนาทักษะการอ่านและการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาการศึกษาทุกระดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จนเกิดความรู้ที่มีความหมายมากขึ้น นิสัยรักการอ่านไม่สามารถเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ จำเป็นจะต้องสร้างขึ้นมากล้ายกับการปลูกต้นไม้ การปลูกฝังนิสัยรักต้องเริ่มต้นตั้งแต่อายุน้อย ๆ โดยเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ส่งเสริมให้ร่างกายและสติปัญญาพัฒนาไปตามลำดับขั้น (กรมวิชาการ. 2549 : 41-13) สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงมีรับสั่งถึงเหตุจูงใจในการอ่านหนังสือของ

พระองค์ว่า โขคติที่เกิดในครอบครัวที่รักการอ่าน และสามารถหาหนังสืออ่านได้ และถูกฝึกมาตั้งแต่ยังทรงพระเยาว์ให้รักการอ่านและรู้จักค้นคว้าและทรงรักการอ่านจนถึงทุกวันนี้ และพระองค์ท่านยังทรงแนะนำว่า กระบวนการอ่านในการพัฒนานิสัยจะต้องใช้เวลาต่อเนื่องยาวนานทั้งในและนอกเวลาเรียน ในการแนะนำต้องแสดงออกด้วยความรัก และบทบาทของครูกับการส่งเสริมความรักในการอ่านควรถือเป็นภาระที่จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนปลูกฝังทักษะการเรียนรู้ สอนวิธีแสวงหาความรู้และแหล่งเรียนรู้ อันจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ ตลอดจนมีทักษะจนสามารถบูรณาการ นำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน (หนึ่งนิรมิต วรรณมัย. 2547 : 19 ; อ้างอิงมาจาก สุพรรณดี วรรณ. 2528 : 48) การอ่านหนังสือเป็นประจำจะช่วยดับสมองและความคิดให้เฉียบแหลม เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้ผู้อ่านรู้จักใช้กระบวนการคิด (Thinking process) อันจะนำไปใช้ในการฟัง พูด และเขียนตามหลักภาษาได้ดี ด้วยความสำคัญดังกล่าว ประเทศไทยโดยกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ปี 2545 – 2546 เป็นปีแห่งการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการเรียนรู้ โดยมีนโยบาย “วางทุกงาน อ่านทุกคน วันละ 15 นาที” และเป็นนโยบายที่โรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียนยึดถือปฏิบัติเป็นประจำ (กรมวิชาการ, ฉบับที่ 16 : 1 - 2)

จากข้อมูลการทดสอบประเมินความรู้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประจำปี 2551 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 พบว่า การทำแบบทดสอบวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานด้านทักษะภาษาไทย การเขียนย่อความ และการคัดลายมือ ครูได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.84 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. 2552 : 42) และสรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. พ.ศ. 2549 ปรากฏว่า มาตรฐานที่มีคะแนนผลการประเมินต่ำที่สุด คือ มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ และมาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นคะแนนร้อยละ 73.66 และ 71 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ จึงเป็นมาตรฐานที่ควรได้รับการปรับปรุงเป็นอันดับต้น (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2549 : 37) และจากเอกสารรายงานคุณภาพประจำปี ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ระบุว่า

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วง
 ชั้นที่ 1 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 73.28 และช่วงชั้นที่ 2 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
 71.95 รวมคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนเท่ากับ 72.61 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียนระดับท้องถิ่น (LAS) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนได้
 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.75 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.88
 รวมคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนเท่ากับ 45.81 จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ระดับชาติ (NT) วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 50.02
 และจากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) วิชาภาษาไทยชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.18 รวมคะแนนเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ
 51.10 (โรงเรียนบ้านหนองแวง. 2552 : 23)

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการ
 เรียนรู้ภาษาไทยยังไม่ประสบความสำเร็จตามเกณฑ์ร้อยละ 75 ที่กำหนดไว้ (สำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. 2552 : 48) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำ ซึ่ง
 เนื่องจากเหตุปัจจัยหลายด้าน ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อัน
 ลือการเรียนการสอน เพื่อวัดผลทักษะตลอดจนถึงแวดล้อมและครอบครัว กล่าวคือ ปัจจุบัน
 พบว่า การจัดการศึกษาประสบปัญหาเกี่ยวกับครูและบุคลากรทางการศึกษา ในเชิงปริมาณ
 พบว่าขาดการผลิตและใช้ครู โรงเรียนขาดแคลนครูที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขา ใน
 เชิงคุณภาพพบว่าขาดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครูไม่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อ
 พัฒนาตนเองอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนภาษาไทยส่วนมากเน้นการสอนแบบเดิม ๆ ซึ่งเป็นการ
 สอนแบบบรรยาย ครูเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขาดทักษะและเทคนิคการ
 สอนภาษาไทยที่น่าสนใจ ครูไม่มีการพัฒนาสื่อหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและ
 เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ขี้เซาในการเรียน
 ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเต็มศักยภาพ การวัดผลและ
 ประเมินผลเน้นการใช้ข้อทดสอบแล้วนำผลที่ได้มาตัดสินการผ่านหรือไม่ผ่านเท่านั้น การ
 วัดผลและประเมินผลจึงไม่ตรงจุดประสงค์และไม่ครอบคลุม (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
 2548 : 5 – 6) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและครอบครัวพบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่ประสบปัญหา
 เศรษฐกิจตกต่ำ ค่าครองชีพสูงแต่รายได้ยังคงเดิม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องดิ้นรนเพื่อหารายได้
 ให้เพียงพอต่อความต้องการของสมาชิกในครอบครัวจึงไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานหรือเอาใจใส่
 ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน มอบภาระการให้

การศึกษาแก่เด็กเป็นเรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้น (ฝ่ายการวิจัยเศรษฐกิจรายสาขา. 2549 : 36) ปัญหาดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) อยู่ในระดับต่ำที่สุด กล่าวคือ นักเรียนอ่านแล้วไม่เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค จึงไม่สามารถสรุปใจความสำคัญหรือความคิดรวบยอด ดีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น อีกทั้งนักเรียนไม่สามารถนำเรื่องที่อ่านไปวิเคราะห์ วิจารณ์ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งส่งผลทำให้ไม่สามารถตอบคำถามจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ถูกต้องจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการวิจัยเพื่อพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งคาดว่าผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการอ่านและการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านที่มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เป็นอย่างไร

2. แนวทางการพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัยและผู้ประเมินข้อมูล

1.1 กลุ่มผู้ร่วมวิจัย (Research Participants) จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้วิจัยหลัก จำนวน 1 คน

1.1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่

1-6 จำนวน 6 คน

1.2 ผู้ประเมินข้อมูล (Key Informants) จำนวน 10 คน ประกอบด้วย

1.2.1 ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 7 คน

1.2.2 ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน

1.2.3 วิทยากรให้การอบรม จำนวน 2 คน

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาตามกรอบแนวคิด ดังนี้

2.1 กรอบเนื้อหาที่ต้องการพัฒนา คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

2.1.1 การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) หมายถึง การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค เนื้อเรื่อง สำนวน โวหาร การเปรียบเทียบ สามารถสรุปใจความสำคัญหรือความคิดรวบยอด ดีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น

2.1.2 การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน และแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวัน

2.1.3 มารยาทในการอ่าน

2.1.4 มินิสตั๊กการอ่าน

2.2 กลยุทธ์ที่ใช้ในการพัฒนา

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดในการพัฒนานุเคราะห์ในสถานศึกษา

5 ขั้นตอน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 2547 : 28 – 31) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาปัญหาและสำรวจความต้องการการพัฒนา

โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการที่จะพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมาย

ขั้นนี้เป็นการกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาโดยกำหนดจากปัญหาและความต้องการพัฒนา ซึ่งเป็นความต้องการพัฒนาเฉพาะหน่วยงาน

ขั้นที่ 3 การวางแผนพัฒนา

เป็นขั้นกำหนดกิจกรรมหรือวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการพัฒนา กำหนดผู้รับผิดชอบกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งกำหนดเวลาที่จะดำเนินการ โดยการจัดทำแผนพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

ขั้นที่ 4 การดำเนินการพัฒนา

เป็นขั้นที่ตอนการลงมือปฏิบัติดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนี้

1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1
2. ครูผู้เข้ารับการอบรมสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา

ขั้นที่ 5 การประเมินผลกระบวนการพัฒนา

ขั้นนี้เป็นการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา โดยมีส่วนร่วมในการนิเทศระหว่างผู้บริหาร และครู

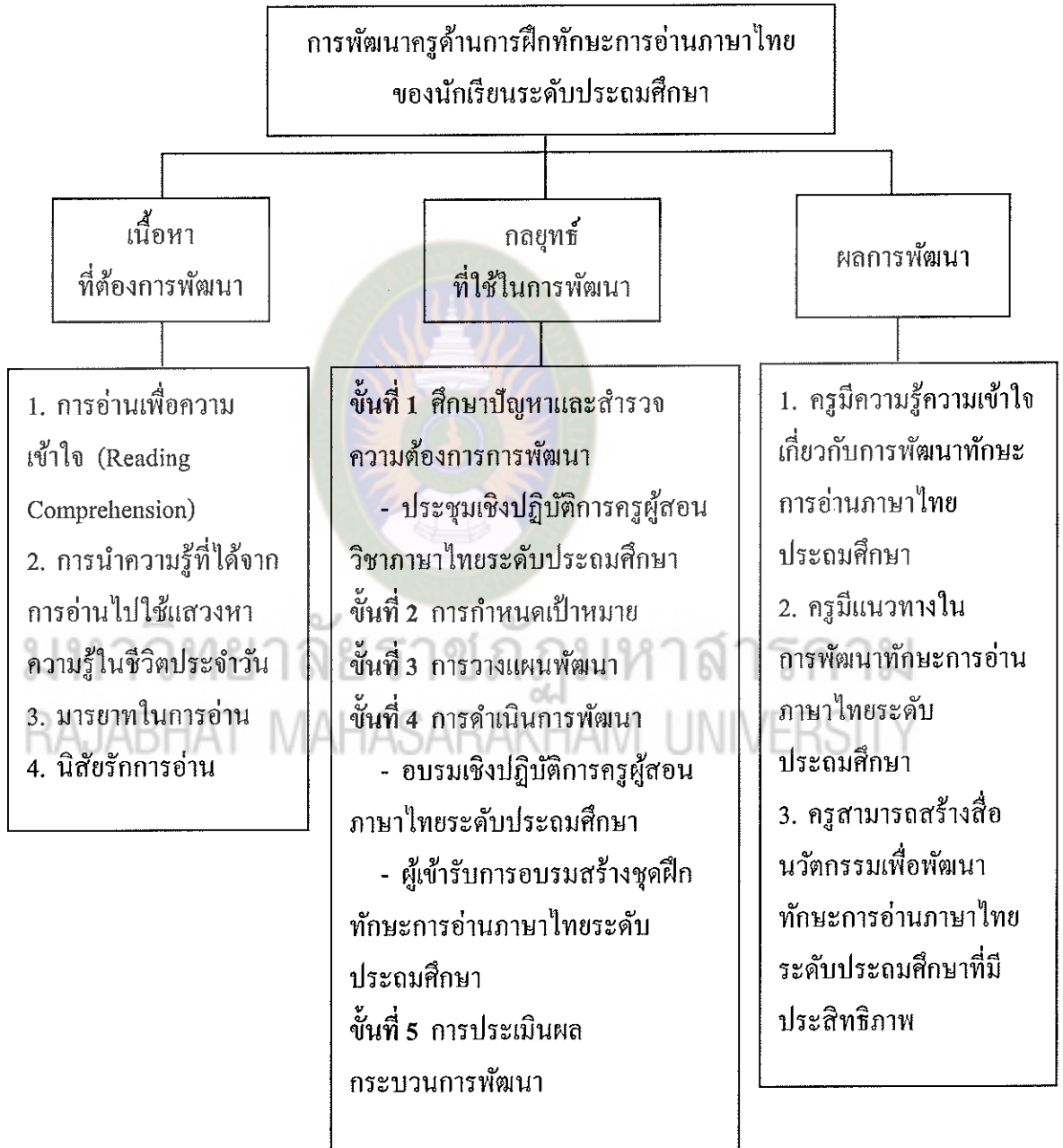
2.3 ผลการพัฒนา

2.3.1 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา

2.3.2 ครูมีแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2.3.3 ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่ วันที่ 19 กันยายน 2552 ถึงวันที่ 30 พฤษภาคม 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครูด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง วิธีการหรือกระบวนการดำเนินการส่งเสริมให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้เข้ารับ

การพัฒนาตน เพิ่มพูนความรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยใช้กรอบแนวคิดในการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาปัญหาและสำรวจความต้องการการพัฒนา

- ประชุมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมาย

ขั้นที่ 3 การวางแผนพัฒนา

ขั้นที่ 4 การดำเนินการพัฒนา

- อบรมเชิงปฏิบัติการครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา

- ผู้เข้ารับการอบรมสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา

ขั้นที่ 5 การประเมินผลกระบวนการพัฒนา

2. ทักษะการอ่านภาษาไทย หมายถึง การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension) หมายถึง การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค เนื้อเรื่อง สำนวน ไวยากรณ์ การเปรียบเทียบ สามารถสรุปใจความสำคัญหรือความคิดรวบยอด ดีความ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น การนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน และแสวงหาความรู้ในชีวิตประจำวันมารยาทในการอ่าน และการมีนิสัยรักการอ่าน

3. การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การดำเนินการปรึกษาหารือระหว่างผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และร่วมกันศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการที่จะพัฒนาด้านการฝึกทักษะการอ่านของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา ตลอดจนร่วมกันหาแนวทางการพัฒนา โดยการอภิปราย การซักถาม การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4. การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การดำเนินการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เกี่ยวกับพัฒนาการด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเชิญวิทยากรผู้ชำนาญมาให้ความรู้และแนวทางในการปฏิบัติ

5. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (PAOR) หมายถึง หลักการแก้ปัญหาเชิงประจักษ์ที่เป็นระบบครบวงจร ตามแนวคิดของ Stephen Kemmis ซึ่งแต่ละวงรอบประกอบด้วย ขั้นตอนวางแผน (Planning) ขั้นปฏิบัติ (Action) ขั้นสังเกต (Observation) และสะท้อนผล (Reflection)

6. การนิเทศภายใน หมายถึง ภารกิจที่สำคัญที่จะต้องปฏิบัติในโรงเรียน เพื่อเป็นเครื่องมือที่ในการพัฒนาบุคลากรในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เป็นการรวมพลังครูให้ปฏิบัติงานในแนวทางเดียวกัน และมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน เพื่อนำไปสู่การบรรลุถึงเป้าหมายของการจัดการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการด้านการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของระดับประถมศึกษา

2. ครูมีแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ครูสามารถสร้างสื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา

4. เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนบ้านหนองแวง อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1